

Sygn. akt VI U 322/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2018 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych  
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant protokolant sądowy Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2018 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy P. G.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

w związku z odwołaniem P. G.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

z dnia (...), Nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 322/17

## UZASADNIENIE

P. G. złożył odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia (...), Nr (...), utrzymującego w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W., w którym postanowiono zaliczyć P. G. do lekkiego stopnia niepełnosprawności (k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 14 września 2017 roku, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. wniósł o oddalenie odwołania. (...) uznał za zasadne podtrzymanie lekkiego stopnia niepełnosprawności (k. 3).

### **Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:**

U P. G. rozpoznano marskość poalkoholową wątroby w okresie wydolności narządowej, przebyte ostre zapalenie trzustki i zespół zależności alkoholowej (okoliczność bezsporna, opinie biegłego lekarza sądowego z zakresu chorób wewnętrznych i gastroenterologii dra med. S. O. – k. 12-14, 32-33).

W dniu 14 czerwca 2017 roku Powiatowy Zespół Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. postanowił zaliczyć P. G. do osób z lekkim stopniem niepełnosprawności z powodu rozpoznania alkoholowego stłuszczenia wątroby i stanu po przebyłym ostrym zapaleniu trzustki (akta WZON-u).

W dniu 31 lipca 2017 roku Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. (akta WZON-u).

Zgodnie z opinią biegłego lekarza sądowego z zakresu chorób wewnętrznych i gastroenterologii dra med. S. O., stwierdzone upośledzenie funkcji ustroju wywołane alkoholizmem powoduje upośledzenie zdolności do pracy zarobkowej, jednak może być on zatrudniony w otwartym rynku pracy, przy uwzględnieniu istniejących przeciwwskazań. Nie wymaga on opieki oraz pomocy innej osoby w spełnianiu podstawowych funkcji życiowych; stwierdzenie stałego stopnia wynika z braku możliwości poprawy stanu zdrowia, a nawet istnieje pewność, że się on pogorszy, ponieważ powód jest aktywnym alkoholikiem (k. 14). Biegły wskazał, że P. G., lat 40, z zawodu pracownik budowlany, od 3 lat bez zatrudnienia, nadużywający alkoholu, przyprawdany na badanie przez strażnika sądowego, ponieważ był on pod wpływem alkoholu, przeżył ostre zapalenie trzustki przed dwoma laty (k. 32). Leczony jest IPP, Hydroxyzyną i Tramalem. Stwierdzone upośledzenie funkcji ustroju powoduje istnienie niepełnosprawności stopnia lekkiego istniejącego od czerwca 2017 roku (opinie biegłego lekarza sądowego z zakresu chorób wewnętrznych i gastroenterologii dra med. S. O. – k. 12-14, 32-33).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach rozpoznawanej sprawy, a w szczególności w aktach Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W., a także w oparciu o dowód z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu chorób wewnętrznych i gastroenterologii dra med. S. O..

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako wiarygodne, bowiem są one nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondują ze sobą, tworząc logiczną całość. Dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Podobnie Sąd ocenił opinie biegłego lekarza sądowego z zakresu chorób wewnętrznych i gastroenterologii dra med. S. O.. Zdaniem Sądu przedłożone opinie są jasne, rzeczowe i wzajemnie się uzupełniają. W ocenie Sądu brak jest podstaw do zakwestionowania ich rzetelności, dlatego też, jako nie budzące wątpliwości, stanowiły wartościowy materiał dowodowy, na którym Sąd opierał się przy wydawaniu orzeczenia w niniejszej sprawie.

Zdaniem Sądu brak było podstaw do dopuszczania dowodu z kolejnej opinii. Nie można bowiem skutecznie wnioskować o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego jedynie na tej podstawie, że dotychczasowa opinia jest niekorzystna dla strony. Stanowisko to jest uzasadnione utrwalonym już orzecznictwem sądowym. Przykładowo można wskazać w tym miejscu wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 sierpnia 2011r. (I ACa 316/11 LEX nr 1095795) zgodnie z którym, niedopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego jest prawidłowe w sytuacji, jeżeli opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony i nie zgłasza ona żadnych merytorycznych uwag do opinii. Samo stwierdzenie strony, że się z nią nie zgadza, nie oznacza, że opinia jest wadliwa. Podobnej treści jest również teza 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009r. (V ACa 139/09 LEX nr 551993) zgodnie z którą, o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość. W przeciwnym wypadku wniosek taki musi być uznany za zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, co winno skutkować jego pominięciem.

W przedmiotowej sprawie stanowisko odwołującego o swoim stanie zdrowia wynika jedynie z jego subiektywnego przekonania, nie popartego żadnymi dowodami.

W niniejszej sprawie również biegły dr med. S. O. nie wskazywał, aby istniała konieczność dopuszczenia dowodu z opinii biegłego lekarza innej specjalności.

**Sąd Rejonowy zważył, co następuje:**

Art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych stanowi, że ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą:

- 1)znaczny;
- 2)umiarkowany;
- 3)lekki.

Zgodnie z art. 4 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych:

ust. 1. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

ust. 2. Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

ust. 3. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

ust. 4. Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.

Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu chorób wewnętrznych i gastroenterologii dra med. S. O.. W ocenie Sądu opinia – główna i uzupełniająca – biegłego sądowego jest wiarygodna, jasna i rzeczowa. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzeń rozpoznanych u odwołującego, po dogłębnej analizie całej dokumentacji medycznej oraz dodatkowo, po przeprowadzeniu badania lekarskiego. W ocenie Sądu wszystkie okoliczności dotyczące sprawy zostały wyjaśnione treścią opinii.

Opinię biegłego sądowego, jako logiczną i wyczerpującą, Sąd uznał za podstawę merytorycznego rozstrzygnięcia, przyjmując zawarte w niej ustalenia za własne.

P. G. ma marskość poalkoholową wątroby w okresie wydolności narządowej, przebyte ostre zapalenie trzustki i zespół zależności alkoholowej. Stan ten powoduje lekki stopień niepełnosprawności. Odwołujący ma naruszoną sprawność organizmu, powodującą obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną. Może być on zatrudniony w otwartym rynku pracy, przy uwzględnieniu istniejących przeciwwskazań. Nie wymaga opieki oraz pomocy innej osoby w spełnianiu podstawowych funkcji życiowych.

W świetle poczynionych powyżej ustaleń faktycznych, w tym przede wszystkim na podstawie dwóch pisemnych opinii biegłego sądowego, w ocenie Sądu należy zaliczyć P. G. do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności. Brak jest podstaw do uznania odwołującego za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym lub znacznym.

Jednocześnie, w przypadku zmiany w ramach stanu zdrowia P. G., może on złożyć we właściwym Zespole Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności wnioszek o wydanie orzeczenia o aktualnym stopniu niepełnosprawności (art. 6b ust. 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych).

Należy podkreślić, że zgodnie z uzasadnieniem wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2005 roku (I UK 382/04, LEX nr 276245), w judykaturze Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, że w postępowaniu sądowym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, które ma charakter odwoławczy i kontrolny, postępowanie dowodowe ogranicza się do sprawdzenia zgodności z prawem decyzji wydanej przez organ rentowy.

Reasumując, Sąd uznał, że nie została spełniona przesłanka dotycząca przyznania wyższego stopnia niepełnosprawności i odwołanie - jako bezzasadne - podlegało oddaleniu na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c. w zw. z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

## ZARZĄDZENIE

(...)